

بنام خداوند جان و خوار

سازمان های پولی و مالی بین المللی

موسسه بین المللی توسعه

IDA ✓

بانک توسعه آسیا

ADB ✓

شرکت مالی بین المللی

IFC ✓

مرکز بین المللی حل اختلافات سرمایه گذاری

ICSID ✓

استاد : جناب آقای دکتر جوکار

گردآوری شده توسط مهشاد فرخ نیا و مهتاب علیدادی دانشجویان کارشناسی ارشد مدیریت مالی

موسسه بین‌المللی توسعه (IDA) در نوامبر 1960 با هدف کمک به توسعه اقتصادی کشورهای بسیار فقیرتر عضو و افزایش تولید و در نتیجه بالابردن استاندارد زندگی در این کشورها و نیز گسترش و تکمیل برنامه‌های توسعه اقتصادی بانک جهانی از طریق ارائه کمک‌های مالی با شرایط آسان تاسیس شد. بخش اعظم منابع این اتحادیه از پرداخت‌های دوره‌ای کشورهای عضو بانک جهانی تامین می‌گردد. کمک‌های مالی موسسه بین‌المللی توسعه به کشورهای بسیار فقیرتر در حال توسعه از محل سهم‌الشرکه یا منابع اضافی بانک جهانی تامین می‌شود. این اتحادیه اعطای کمک‌های اقتصادی به بخش‌های آموزش و برنامه‌های مبارزه با بیماری‌های ایدز در آفریقا، کاهش فقر، تعدیل اقتصادی و رشد و حمایت از محیط زیست را در اولویت قرار داده است.

اهداف موسسه:

- ۱- افزایش تولید بهره‌وری اقتصادی کشورهای در حال توسعه
- ۲- بالا بردن سطح زندگی مردم کشورهای در حال توسعه
- ۳- اعطای وام و تسهیلات مالی با شرایط آسان تر از وام‌های معمولی و تسهیلات بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه

معیارهای پرداخت وام در IDA عبارتند از:

- ۱- فقر و جمعیت کشورها که از طریق درآمد سرانه آنها ارزیابی می‌شود.
- ۲- اعتبار و محدودیت دسترسی کشورها به دیگر منابع جهت تامین نیازهای مالی.
- ۳- عملکرد اقتصادی کشورها و قدرت آنها در استفاده موثر از وام‌های دریافت شده و وجوه پروژه‌های مناسب.

موسسه بین‌المللی توسعه

منابع مالی موسسه عبارتند از:

- ۱- سهمیه کشورهای عضو و در صورت لزوم افزایش آن
- ۲- افزایش سهمیه کشورهای ثروتمند عضو موسسه
- ۳- کمک‌های اضافی
- ۴- کمک‌های مالی بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه
- ۵- درآمد خالص موسسه از محل عملیات وام‌دهی
- ۶- درآمد خالص موسسه از محل انتشار و فروش اوراق قرضه با بهره صفر به کشورهای ثروتمند

مفکوره ایجاد این بانک بار اول در ۱۹۶۲ ظهور نمود. زیرا در آن ایام کشورهای آسیائی از همکاری بانک جهانی در محدوده بهره می بردند. در ۲۲ اگوست ۱۹۶۶ این بانک رسماً آغاز بکار نمود. ژاپن جایگاه سهم دار دایمی را اختیار نمود. در سال ۱۹۷۲ ژاپن دارای سهم ۱۷۳,۷ میلیون دلار (۲۲,۶ درصد از جمع سرمایه) و ایالات متحده امریکا دارای سهم به ارزش ۱۲۲,۶ میلیون (۵۹,۶ درصد از مجموعه سرمایه) را داشتن. ایالات متحده امریکا ۱,۶ میلیون را در بخش مخصوص این بانک تخصیص داد.

پس از تاسیس بانک ، کشورهای چون مالزی اندونزی فلیپین تایلند کره ی جنوبی اخذ قرضه نمودند. این کشورها از سال ۱۹۶۷-۱۹۷۲ از مجموع سرمایه بانک ۷۸,۸ درصد سرمایه را قرض نمودند. ژاپن بیشترین مفاد یعنی ۴۱,۶۷ درصد را نصیب خود کرد. در سال ۱۹۶۸ بانک صد میلیون را در بخش زراعت تخصیص داد. از سال ۱۹۶۶- ۱۹۷۲ «ناکشی وطنه بی» رئیس این بانک بود.

بازدید مفاد، ژاپن توانست سهم خود را بیشتر نماید. ژاپن در سال ۱۹۷۲ ۳۰,۴٪ سهم در سال ۱۹۸۱ ۳۵,۵٪ سهم در سال ۱۹۶۸ ۴۱,۹٪ سهم در بانک را سهم گردید. در سال های ۱۹۸۶-۱۹۷۳ ۴۵,۱٪ کشورهای اروپائی و ۱۲,۹٪ امریکا از مجموع ۲۹,۴٪ سرمایه را سهم بودند. در سال ۱۹۹۳ ژاپن ۵۰٪ سهم را گرفت. و ژاپن محور اصلی این بانک گردید. از مجموعه ۳۰,۴ درصد سرمایه بانک، اروپا ۳۹,۸۵٪ و امریکا ۱۱,۷ درصد سهم را دارا بودند.

سازمان

این بانک دارای شورا هیت مدیره رئیس و معاون می باشد. هر کشور عضو دارای یک نماینده در بانک است. رئیس معمولاً ژاپنی است چون ژاپن بزرگترین سهام دار اند. این بانک دارای ۲۴۰۰ کارمند است که اکثر کارمندان این بانک فلیپینی هستند. این بانک دارای ۶ تاسیسات در شهرهای مانده لویانک ، مانیلا ؛ مترو و فلپین است. البته در هرکشور عضو یک نمایندگی دارد.

پروژه های بزرگ

این بانک از بدو تاسیس پروژه‌های زیادی را بنا نموده‌است. می‌توانیم از چند پروژه بزرگ آن نام ببریم.

. پروژه راه آهن حیرتان افغانستان

. سرمایه‌گذاری دانشگاه ایالتی اوتار

. پروژه اضطراری و حمایت از حوادث زلزله و سونامی (آب خیزی دریا) در اندونزی

. استراتژیک مشارکت بخش خصوصی برای کاهش فقر شهری در فیلیپین

. ارزیابی و تدارک عبور خط لوله گاز از افغانستان که قبلاً از طرف کمپانی یونوکال پیشنهاد شده بود.

. تخصیص ۱,۲ میلیارد دلار از بحران قریب‌الوقوع در پاکستان و پروژه‌های تولید برق به آن عده از کشورهایی که

نیاز مبرم به انرژی برق دارند.

. پروژه راه آهن در منطقه کوهستانی غرب هویئی و نواحی شمال شرقی شهر چونگ کینگ کشور چین

. تخصیص کوچک به منظور حمایت از آن عده کمپانی‌های که ارتباط با دولت دارند. که پاکستان و هند در زمره آن

اند.

اعضا

ژاپن و امریکا از بزرگ ترین سهامداران این بانک می باشند در سال ۲۰۰۷ هر یک از دو کشور در بانک ۱۵,۵۷٪ سهم داشتند. این بانک در سال ۲۰۰۷ دارای ۶۷ عضو بود. تایوان نیز از سهامداران این بانک بود و پس از آن متعلق به کشور چین گردید. سرمایه هر دو به سهم واحد تبدیل گشت که بدین صورت کشور چین نیز حایز سهم بیشتری گردید.

اثر بخشی بانک در منطقه

پس از تاسیس این بانک کشورهای منطقه پیشنهادهایی درمورد اصول قرضه تقدیم نمودند. بانک قرضه‌های خویش را زیاده در امورات عام المنفعه بکار می‌برد. چنانکه ۱ بیلیون دلار را بمنظور کار و توسعه تجارت در ویتنام تخصیص داده‌است. کمک به سیل زدگان پاکستان، بهبود جاده در بوتان، پروژه آب آشامیدنی در مناطق روستائی کم بودجه، حفاظت از دریاچه تونله بمنظورتلاش از حفاظت ذخایر ماهیان و کار ماهی‌گیری. و ساختن راه بیمارستان معابد و بازار در کمبوج. حمایت از جاده چای بین چین و لاهو، تجدید حیات آموزشی و ارتقا رویه آموزش در بنگلادش، و ساختن پل مدرسه و کودکستان. به همین ترتیب صدها پروژه کوچک از قبیل چاپ کتاب درسی، تغیر رشته اضطراری، ساختمان برگشت بهتر به خانه، توسعه آموزش کامپیوتر، کمک به خانواده‌های فقیر، و غیره بمنظور رفاه بشری بنا نهاده‌است.

مهم ترین اهداف بانک‌های توسعه‌ای بین‌المللی

نحوه فعالیت	اهداف	تأسیس	نام
ایفای نقش اساسی در انتقال سرمایه از سایر نقاط جهان به آمریکای لاتین و حضور در بازارهای سرمایه و تأمین مشترک هزینه‌های اجرای طرح‌ها با بانک‌های خصوصی منطقه و بانک‌ها و مؤسسات مالی خارج از منطقه	توسعه اقتصادی و اجتماعی کشورهای آمریکای لاتین	۱۹۵۹	بانک توسعه بین‌آمریکایی (LADB)
اعطای تسهیلات به طرح‌های توسعه‌آفرین به خصوص در زمینه‌های ایجاد بانک‌های توسعه‌ای در کشورها و منطقه، فعالیت‌های کشاورزی، کشت و صنعت، نیرو، صنایع، مواد معدنی، حمل و نقل، ارتباطات، تأمین آب و توسعه شهری و بهداشتی	کمک به رشد اقتصادی و همکاری اقتصادی بین ملل آسیایی و ممالک آسیای شرق دور و مشارکت در فرآیند توسعه اقتصادی ملل منطقه	۱۹۶۶	بانک توسعه آسیایی (ADB)
اعطای وام به بانک‌های توسعه‌کننده کشورهای قاره آفریقا، دولت و سازمان‌های دولتی کشورهای عضو، مشارکت در خرید سهام، صدور ضمانت‌نامه، سرمایه‌گذاری در طرح‌ها در محدوده قاره آفریقا، تجهیز منابع اجرای طرح‌هایی که مشترکاً در یک کشور یا چند کشور منطقه به اجرا در می‌آید.	یافتن راه‌حل‌هایی برای رفع دشواری‌های اقتصادی کشورهای قاره آفریقا	۱۹۶۴	بانک توسعه آفریقایی (AFDB)
انجام مطالعات و تحقیقات لازم، پیش از سرمایه‌گذاری در طرح‌ها	کمک به بانک توسعه آفریقایی در دستیابی به اهداف آن	۱۹۷۳	صندوق توسعه آفریقایی (AFDF)
اعطای وام و صدور ضمانت‌نامه	متعادل‌سازی توسعه جامعه اروپایی	۱۹۵۸	بانک سرمایه‌گذاری اروپایی (EIB)
اعطای وام و کمک‌های فنی و بلاعوض و تأمین منابع مالی مورد نیاز طرح‌های مورد تأیید در کشورهای که با جامعه اقتصادی اروپا بیشتر در ارتباط هستند	گسترش تجارت و کمک اقتصادی بین کشورهای EEC	۱۹۵۸	صندوق توسعه اروپایی (EDF)
مشارکت در سرمایه‌گذاری و اعطای وام و کمک‌های فنی، تأمین وجوه مورد نیاز تجارت خارجی و ارزیاب شیوه‌آچاره به شرط تملیک در بسیاری از تسهیلات اعطایی	تشویق توسعه اقتصادی و پیشرفت‌های اجتماعی در میان ملل و جوامع اسلامی	۱۹۷۵	بانک توسعه اسلامی (IDB)

استخراج و تنظیم، ماهنامه «اقتصاد ایران» از گزارشات بین‌المللی.

شرکت مالی بین المللی (IFC) یکی از مؤسسات وابسته به بانک جهانی بوده ولی از لحاظ قانونی و حقوقی کاملاً مستقل می باشد. هر کشوری که عضو بانک جهانی باشد می تواند در IFC نیز عضو گردد. IFC در سال 1956 تأسیس گردیده و در حال حاضر 175 عضو دارد. اعضای این مؤسسه می توانند از آن خارج شوند که در این صورت ارتباط آنها با بانک جهانی نیز قطع می گردد و استرداد سرمایه برای اعضاء امکان پذیر نمی باشد.

اهداف IFC

رشد و توسعه اقتصادی از طریق تجهیز منابع بخش خصوصی عمده هدف این مؤسسه می باشد که به سه طریق

ذیل محقق می گردد:

- سرمایه گذاری در مؤسسات خصوصی تولیدی بدون ضمانت دولت عضو.
- جمع آوری و ارائه اطلاعات به مؤسسات و شرکت های خصوصی.
- تشویق و ترغیب سرمایه گذاری بخش خصوصی در داخل و خارج کشور.

لازم به ذکر است که موارد فوق الذکر با هدف گسترش سطح خصوصی سازی اقتصاد در کشورهای عضو صورت

می گیرد.

ساختار سازمانی IFC به شرح زیر می باشد

- هیئت نمایندگان ؛ که متشکل از نمایندگان کشورهای عضو بانک جهانی بوده و عمدتاً وزیران دارایی می باشند.
- هیئت مدیره ؛ همان اعضای هیته مدیره بانک جهانی می باشند و هر فرد به تعداد اعضای که او را انتخاب کرده اند ، حق رأی دارند. رئیس هیئت مدیره همان رئیس هیئت مدیره بانک جهانی می باشد که وی حق رأی ندارد مگر در حالت تساوی رأی.
- رئیس و کارکنان.

تأمین مالی IFC

منابع مالی مؤسسه در جهت پیشبرد اهداف مذکور عبارتند از:

. سرمایه خصوصی: تنها کشورهایی می توانند در تأمین سرمایه خصوصی نقش داشته باشند که عضو بانک ترمیم و

توسعه بین المللی (IBRD) بوده و سهم آنها بصورت دلار با طلا باشد.

. وام دریافتی از بانک ترمیم و توسعه بین المللی (IBRD)

. واگذاری دارایی و فروش اوراق بهادار.

فعالیت‌های IFC:

. ارائه خدمات مالی: شامل تجهیز بیشتر جریان مالی بخش خصوصی، مشارکت در ریسک موجود در سرمایه‌گذاری

کشورهای در حال توسعه و تأمین هزینه‌های امکان‌سنجی طرح‌ها.

. ارائه خدمات مشاوره‌ای به منظور تشویق و ترغیب جریان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی.

سرمایه گذاری مؤسسه مالی بین المللی (IFC) در پروژه‌هایی صورت می‌گیرد که شرایط ذیل را دارا باشد:

- پروژه مورد نظر سودآور باشد.
- پروژه توسط بخش خصوصی راه‌اندازی گردد.
- پروژه به توسعه اقتصادی کشور کمک کند. (نظیر افزایش سطح اشتغال، تولیدات کشاورزی و...)

سرمایه گذاری IFC در پروژه‌ها عمدتاً به دو صورت می‌باشد:

- 1- اعطای وام به شرکت‌های خصوصی.
- 2- خرید سهام

ویژگی وامهای IFC

- مدت زمان وامها بین 6 تا 8 سال بوده و بازپرداخت پس از 4 سال (دوره تنفس) شروع می گردد.
- اقساط 6 ماهه و نرخ بهره برحسب شرایط هر معامله متغییر بوده و حدوداً برابر نرخ بهره بازار می باشد.
- کارمزد با نرخ 1 درصد می باشد.

IFC و ایران

دولت ایران از جمله مؤسسين IFC بوده که در زمان تأسيس سرمايه‌اي بالغ بر 444 سهم هزار دلاري داشته که معادل 04/ درصد کل سرمايه و 59/ درصد کل آرا بوده است. در پايان سال مالي 1992 سرمايه ايران معادل 816 هزار دلار گرديده که معادل 07/ درصد کل سرمايه و 08/ درصد کل آرا مي‌باشد. ايران قبل از انقلاب براي 7 طرح اقتصادي کمک مالي اخذ نموده است ولي بعد از انقلاب از منابع مالي اين شرکت هيچ استفاده‌اي ننموده است.

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری در 14 اکتبر 1966 کار خود را آغاز کرد. قراردادی بین دولتها و اتباع دیگر دولتهای طرف قرارداد (سرمایه گذاران خارجی) بسته شد که بر اساس آن این مرکز عهده دار حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین آنها شد. به هر حال همانطور که از نام و عنوان این مرکز دریافت می شود ، مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری به رسیدگی و قضاوت در خصوص هر نوع اختلافات و شکوائیه های مربوط به سرمایه گذاری میپردازد. البته مرکز در صورتی به انجام این امر می پردازد مه طرفین دعوا در مورد مراجعه به مرکز توافق نظر داشته باشند. حل و فصل اختلافات در قالب دو شکل ، مصالحه و حکمیت (داوری) صورت میگیرد و البته این مراجعه کنندگان به مرکز هستند که طبق درخواستشان مشخص میکنند ، اختلاف در قالب کدامیک از دو شکل مذکور ، مصالحه و یا حکمیت ، حل و فصل گردد. در خصوص این مطلب توضیحات بیشتری ارائه خواهد شد.

مرکز بین المللی
حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری

به علاوه مرکز به جهت گسترش سرمایه گذاری در زمینه قانون سرمایه گذاری خارجی یک سری مطالعه و تحقیق و فعالیتهای انتشاراتی انجام می دهد.

مقر مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری در ادارات بانک جهانی است. البته محل مرکز می تواند با تصویب حداقل دو سوم آرای هیئت اجرایی به محل دیگری منتقل شود.

سازمان و تشکیلات مرکز (اعضاء)

اعضای مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری حق عضویت یا سهمیه ای خاص نمیپردازند . در ابتدای تأسیس مرکز در چهاردهم اکتبر 1966 20 کشور جهان اساسنامه آن را امضا کردند اما با گذشت زمان تعداد اعضای آن افزایش یافته است. تعداد اعضای این مرکز در سال مالی 1992 با به عضویت در آمدن آلبانی ، شیلی ، چک و اسلواکی ، استونی و تانزانیا به 99 کشور رسید.

عضویت در مرکز برای کلیه کشورهای عضو بانک جهانی آزاد است و با تصویب دو سوم آرای هیئت اجرایی قطعیت می یابد. خروج از مرکز آزاد است و پس از شش ماه از دریافت یادداشت کشور خواهان خروج از مرکز توسط دبیر کل مرکز ، خروج عضو قطعیت می یابد.

لازم به ذکر است که جمهوری اسلامی ایران عضو مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری نمیباشد.

ارکان مرکز

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری به مانند سایر سازمانهای گروه بانک جهانی دارای ارکانی است. ارکان مرکز متشکل از هیئت اجرایی ، دبیرخانه ، کارکنان و گروههای مشورتی است.

هیئت اجرایی: کشور های عضو برای تشکیل هیئت اجرایی مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری نمایندگانی معرفی میکنند. اگر کشوری شخص معینی را به عنوان نماینده خود در هیئت اجرایی معرفی نکند ، به طور اتوماتیک نماینده کشور مذکور و علی البدل او در هیئت نمایندگان بانک جهانی ، نماینده آن کشور در هیئت اجرایی خواهد بود. هیئت اجرایی مرکز بالاترین رکن تصمیم گیری در مرکز است.

ارکان مرکز

رئیس هیئت اجرایی: رئیس هیئت اجرایی مرکز همان رئیس بانک جهانی یعنی رئیس هیئت مدیره بانک جهانی است ولیکن در شورای اداری مرکز حق رأی ندارد. رئیس هیئت ارایی ، رئیس اجلاس سالیانه مرکز نیز میباشد. اجلاس سالیانه هیئت اجرایی همزمان و در همان محل تشکیل اجلاس سالانه بانک بین المللی ترمیم و توسعه ، تشکیل می شود.

وظایف هیئت اجرایی مرکز بر طبق ماده شش اساسنامه آن عبارت است از:

- 1- تصویب مقررات اداری و مالی مرکز
- 2- تصویب مقررات مربوط به نحوه تعبیه مصالحه و داوری
- 3- تصویب مقررات مربوط به روشهای مصالحه و داوری
- 4- تعیین وظایف دبیر کل مرکز و قائم مقام وی
- 5- تصویب بودجه سالانه مرکز
- 6- تصویب گزارش عملکرد بودجه سالانه مرکز
- 7- تعیین نحوه استفاده از تسهیلات اداری و خدمات بانک جهانی
- 8- انجام وظایف و تکالیفی که بر حسب نیاز و ضرورت و یا مناسبتی پیش آید

ارکان مرکز

دبیر خانه: مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری دارای دارای یک دبیر کل و یک یا چند معاون دبیر کل است. این افراد توسط هیئت اجرایی مرکز برای مدت حداکثر شش سال انتخاب می شوند. مرکز ارشد ترین عضو مرکز و نماینده حقوقی مرکز است. همچنین دبیر کل مرکز انجام کلیه امور اداری را ، مانند نصب و عزل کارکنان ، به عهده دارد.

گروههای مشورتی: دو گروه مصالحه دهندگان و داوران تشکیل دهنده گروههای مشورتی مرکز میباشدند. از آنجا که افراد دو گروه مصالحه دهندگان و داوران می بایست به داوری و حل و فصل اختلافات حقوقی ناشی از یک سرمایه گذاری میان یک دولت عضو و سرمایه گذار خارجی پردازد ، لذا ضرورت امر ایجاب میکند که افراد گروههای مذکور ، اشخاص وارد و متخصصی در امور مالی ، بازرگانی ، صنعتی و به خصوص حقوقی باشند. به همین دلیل در دو گروه مصالحه دهندگان و داوران اشخاص متخصص و خبرهای انجام وظیفه میکنند.

در هر یک از دو گروه مصالحه دهندگان و داوران ، چهار نفر از طرف هر کشور عضو و ده نفر از طرف رئیس هیئت اجرایی مرکز ، معرفی می شوند. اعضای گروههای مذکور (گروههای مشورتی) برای دوره های 6 ساله انتخاب میشوند و یک فرد می تواند برای هر دو گروه مصالحه دهندگان و داوران معرفی شود.

نحوه حل و فصل اختلافات

حل و فصل اختلافات ناشی از یک سرمایه گذاری توسط یک سرمایه گذار خارجی در یک کشور دیگر ، به دو صورت مصالحه و یا حکمیت صورت می گیرد. هرگاه مسئله برای حل و فصل به صورت مصالحه به مرکز ارجاع شود نمیتواند به طرق دیگر ، دنبال گردد. مگر اینکه روی این مطلب بین طرفین توافقی صورت گرفته باشد.

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری

الف) مصالحه- برای حل و فصل اختلاف در قالب روش مصالحه مراحل زیر طی می شود:

1- هر کشور عضو و یا سرمایه گذار تبعه یک کشور عضو درخواست مصالحه خود را به دبیر کل مرکز ارائه می دهد. در درخواست باید اطلاعات دقیق در خصوص مورد اختلاف ، مشخصات طرف دعوی و توافق آنها برای مصالحه باشد.

2- دبیر کل مرکز درخواست را به طرف مقابل اطلاع میدهد

3- در صورت وجود توافق طرفین برای انجام این امر و هم چنین اگر در چارچوب ضوابط و صلاحیت مرکز باشد ، تقاضای درخواست ثبت می شود.

4- ((کمیسیون مصالحه)) متشکل از یک حقوقدان و چند نفر که طرفین روی آنها توافق دارند ، تشکیل می شود. کمیسیون بر اساس ضوابط مصالحه تعیین شده توسط مرکز به کار می پردازد .

5- کمیسیون مصالحه مسئله را برای طرفین دعوا به خوبی روشن می کند و سعی میکند آنها به توافقی برساند و اختلاف را فیصله دهد.

پس از طی شدن مرحله پنجم ، طرفین دعوا یا به توافق می رسند و با یکدیگر مصالحه میکنند و یا بین آنها تفاهمی ایجاد نمیشود. اگر به توافق برسند ، کمیسیون گزارشی در مورد دعوا و نحوه توافق حاصله تهیه می کند و در غیر اینصورت گزارش را درباره عدم تفاهم طرفین دعوا تنظیم می کند.

مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری

ب) حکمیت- برای حل و فصل در قالب روش حکمیت مراحل زیر طی می شود:

1- هر کشور عضو یا سرمایه گذار تبعه یک کشور عضو درخواست داوری خود را به دبیر کل مرکز ارائه می دهد.

درخواست تقاضا کننده داوری باید حاوی اطلاعات مربوط به موضوع مورد اختلاف ، مشخصات طرفین دعوا و توافق آنها برای انجام امر داوری باشد.

2- دبیر کل مرکز درخواست مزبور را به اطلاع طرف مقابل می رساند.

3- چنانچه رسیدگی در چارچوب صلاحیت مرکز باشد ، دبیر کل تقاضای داوری را ثبت می کند.

4- دیوان داوری تشکیل میشود. این دیوان بر اساس قوانینی به داوری می پردازد . این قوانین یا مورد توافق طرفین دعوا است یا بر اساس قوانین بین المللی و یا بر اساس قوانین دولت طرف دعوا قرار دارد.

پس از طی مراحل فوق ، دیوان داوری رأی خود را با اکثریت آرا مشخص و اعلام می کند. رأی داوری برای طرفین الزامی است.

منابع مالی مرکز

مرکز برای انجام فعالیتهای خود متحمل هزینه هائی می شود که می بایست تأمین شوند. تأمین هزینه ها به این ترتیب که در زیر بدانها اشاره می شود ، صورت میگیرد:

تأمین هزینه های جاری مرکز بر اساس تفاهم نامه ترتیبات اداری که بین مرکز و بانک جهانی منعقد شده است ، کلاً به وسیله بانک جهانی صورت می گیرد. هم چنین مرکز از طریق فروش نثریات خود درآمدی کسب می کند که آن درآمد صرف هزینه هایش می شود.

تأمین هزینه هائی که مربوط به جریان داوری یا دادرسی است بر اساس مقررات مالی و اداری آن مرکز به عهده طرفین دعواست. طبق مقررات چون مرکز حل و فصل اختلافات را در قالب دو صورت مصالحه و حکمیت انجام می دهد تقبل هزینه های دادرسی از سوی طرفین فرق می کند. هزینه های دادرسی در مورد مصالحه به طور مساوی بین دو طرف تقسیم می شود. در حالی که در مورد حکمیت دیوان داوری تعیین می کند که هر کدام از طرفین دعوا چه مقدار از هزینه دادرسی را باید بپردازد.

اگر درآمد مرکز تواند هزینه های مرکز را بپوشاند، کشورهای عضو می بایست به نسبت سهمیه و سرمایه اشان در بانک جهانی مبلغ کسری را تأمین کنند.

کوشش و دقت و مقاومت سه رکن اصلی هر پیروزی
محسوب می‌شود.